

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru (I. Barbacaru)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii”
în proces de lichidare,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan
împotriva Societății pe Acțiuni „Banca de Economii”, în proces de lichidare,
intervenienții accesorii Instituția de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională
din Moldova”, Societate Comercială „Rom-Com-Cereal” Societate cu Răspundere
Limitată, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului
privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a
demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de
exercitare a dreptului de ipotecă,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de Vitalie Vîrlan, s-a casat hotărârea din 19 februarie 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis
parțial acțiunea depusă de Vitalie Vîrlan,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2016, Vitalie Vîrlan, reprezentat de avocatul Mihail Cucu a
depus cerere de chemare în judecată împotriva „Banca de Economii” SA în proces
de lichidare, intervenienții accesorii ÎI „Universitatea Liberă Internațională din
Moldova”, SC „Rom-Com-Cereal” SRL, ÎS „Cadastru” cu privire la obligarea
eliberării demersului privind radierea informației despre ipotecă în Registrul
bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub
formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Vitalie Vîrlan a
invocat că la 23 iulie 2010 între SA „Banca de Economii” și SRL „Rom-Com-
Cereal” a fost semnat un contract de credit cu nr.06-06/2/46 în sumă de 2 400 000
lei. În scopul garantării acestui împrumut au fost ipotecate două bunuri imobile și

utilaj tehnologic. Unul din bunurile imobile ipotecate este imobilul cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, ce aparține cu drept de proprietate soților Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu-Vîrlan, fiind semnat în acest sens contractul de ipotecă nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a relatat că la 18 septembrie 2012, SA „Banca de Economii” a cesionat către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” creanța neachitată de SC „Rom-Com-Cereal” SRL în mărime de 1 494 495, 50 lei, diferența de 905 504, 50 lei fiind achitată de SC „Rom-Com-Cereal” SRL către SA „Banca de Economii”.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a menționat că la 14 august 2015 a depus la SA „Banca de Economii” cerere prin care a solicitat eliberarea demersului pentru a fi prezentat organului cadastral privind radierea informației despre ipotecă din Registrul bunurilor imobile, cu privire la bunul imobil, care a fost ipotecat în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, înregistrat sub numărul 7665 la 28 iulie 2010 (OCT cu nr. 0100/10/60150) și anume construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, cu privire la anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a declarat că prin scrisoarea nr. 03-03/2783 din 18 august 2015, SA „Banca de Economii” a refuzat în eliberarea demersurilor solicitate făcând trimitere la faptul că toate drepturile și obligațiile ce țin de relațiile contractuale a contractului de ipotecă nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, au fost cesionate către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” prin contractul de cesiune din 18 septembrie 2012, sugerând reclamantului Vitalie Vîrlan de a se adresa către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” cu solicitările respective.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a invocat că nu este de acord cu poziția băncii menționând că la momentul acordării creditului de 2 400 000 lei către SRL „Rom-Com-Cereal” a fost instituită ipoteca asupra bunului imobil cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, în favoarea creditorului ipotecar SA „Banca de Economii”, și nu în favoarea ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a menționat că SA „Banca de Economii” în răspunsul său nr.03-03/2783 din 18 august 2015, menționează că toate drepturile și obligațiile ce țin de relațiile contractuale a contractului de ipotecă nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010 au fost cesionate către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” prin contractul de cesiune din 18 septembrie 2012, însă pînă în prezent nu există nicio mențiune în Registrul bunurilor imobile privind înregistrarea cesiunii respective la oficiul cadastral.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a relatat că ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” nu a dispus și nu dispune de dreptul de ipotecă în privința bunului imobil litigios și nu are nici o tangență cu ridicarea interdicțiilor instituite de SA „Banca de Economii”.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a invocat că la 30 iulie 2013, ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” s-a adresat în instanța de judecată privind

deposedarea soților Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu - Vîrlan de construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, din motivul neachitării datoriei.

Prin hotărârea din 19 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva SC “Rom-Com-Cereal” SRL, Vitalie Vîrlan, Lucia Vornicescu Vîrlan cu privire la deposedarea lui Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu Vîrlan și transmiterea silită în posesia ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” pentru comercializarea bunului imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, „C” construcție locativă cu suprafața totală 190 metri pătrați amplasată în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Xxxx, nr. 30, numărul cadastral 01005041.25 cu valoarea de ipotecă 972 000 lei, evaluarea tuturor personelor și bunurilor mobile din bunul imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, „C” construcție locativă cu suprafața totală 190 metri pătrați amplasată în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Xxxx, nr. 30, numărul cadastral 01005041.25 și încasarea sumei de 4 860 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru taxa de stat.

Prin decizia din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 19 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva SC “Rom-Com-Cereal” SRL, Vitalie Vîrlan, Lucia Vornicescu Vîrlan cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă și evacuarea din imobil.

Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul declarat de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”.

Prin încheierea din 10 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către ÎI ”Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală ”Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva Societății cu răspundere limitată ”RomCom-Cereal”, Vîrlan Vitalie, Vornicescu-Vîrlan Lucia privind exercitarea dreptului de ipotecă și evacuarea din imobil.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a solicitat admiterea acțiunii, obligarea SA „Banca de Economii” în proces de lichidare de a elibera reclamantului demersurile privind radierea informației despre ipotecă din Registrul bunurilor imobile, cu privire la bunul imobil care a fost ipotecat în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, înregistrat sub numărul 7665 la 28 iulie 2010 (OCT cu nr. 0100/10/60150) și anume construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30 și privind anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-

a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii Î „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă.

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vitalie Vîrlan, s-a casat hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii Î „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă și s-a emis o nouă hotărâre potrivit căreia cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii Î „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă s-a admis partial, s-a obligat „Banca de Economii” SA în proces de lichidare să elibereze lui Vitalie Vîrlan demersul/solicitarea cu privire la radierea informației despre notarea ipotecii în Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil-construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, care a fost ipotecat în favoarea „Banca de Economii” SA prin contractual de ipotecă nr. 6-06/1/46-g din 23 iulie 2010 înregistrat cu numărul 7665 la 28 iulie 2010, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 05 octombrie 2018, prin scrisoarea de expediere numărul 9750 (f. d. 141), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești la data de 04 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de SA „Banca de Economii” în proces de lichidare la 07 noiembrie 2018 cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurenta SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurenta SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este

ilegală, fiind emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată normelor de drept material și procedural, concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a invocat că instanța de apel nu a dat o calificare corectă raportului juridic material litigios, nu a determinat corect norma aplicabilă, a tras o concluzie greșită cu privire la drepturile și obligațiile părților.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a menționat că în baza contractului de credit nr. 06-06/1/46 din 23 iulie 2010, "Banca de Economii" SA, în calitate de creditor a acordat ÎM „Rom-Com-Cereal” SRL în calitate de debitor, creditul în sumă de 2 400 000 lei. În scopul garantării obligației de rambursare a creditului acordat conform contractului de credit, la 23 iulie 2010 între Vîrlan Vitalie și Vornicescu - Vîrlan Lucia, în calitate de debitori ipotecari și "Banca de Economii" SA, în calitate de creditor ipotecar, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 06-06/1/46-g. În anul 2012 "Banca de Economii" SA în calitate de cedent, a încheiat contractul de cesiune a creanței cu ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova", în calitate de cesionar, conform căruia a fost transmisă cu titlu oneros, creanța neachitată de ÎM „Rom-Com-Cereal” SRL, care rezulta din contractul de credit și drepturile de garanție instituite în vederea asigurării creditului respectiv.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a menționat că odată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii. Respectiv din momentul încheierii contractului de cesiune a creanței, banca nu mai este titular de drepturi și obligațiuni, subiect al raportului juridic devenind ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a declarat că prin actul de predare - primire, banca a transmis ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” toate contractele în original, respectiv s-a realizat substituirea cedentului cu cesionarul, astfel din momentul transmiterii documentelor dreptul de a cere executarea creanței și de a-și exercita dreptul de gaj/ipotecă asupra garanțiilor au trecut la ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”. Mărimea creanței cesionate de către cedent a constituit suma de 1 494 495, 50 lei, calculată la data încheierii tranzacției.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare consideră că instanța de apel nu aplicat corect prevederile legii, or în cazul în care nu a fost probat de către Vitalie Vîrlan că s-a executat tot ce s-a datorat, atât obligațiile cât și drepturile sale, continuă să existe.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a invocat că Vîrlan Vitalie, în calitate de debitor ipotecar nu a probat cu certitudine onorarea executării obligațiilor asumate prin contractul de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, conform căruia a asigurat garantarea obligației de rambursare a creditului acordat de creditorul ipotecar, debitorului ÎM „Rom-Com-Cereal” SRL, a dobânzilor aferente, iar, după caz, și achitarea penalităților și pierderilor cauzate de întârzierea executării obligațiilor în baza contractului de credit nominalizat, prin ipotecare de către debitorii ipotecari a bunului imobil, proprietatea persoanelor fizice Vîrlan Vitalie și Vornicescu-Vîrlan Lucia.

La 28 noiembrie 2018, în adresa intimatului Vitalie Vîrlan, intervenienții

accesorii Instituția de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, ÎM „Rom-Com-Cereal” SA, Agenția Servicii Publice a fost expediată copia recursului declarat de SA ”Banca de Economii” în proces de lichidare cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Vitalie Vîrlan și intervenienții accesorii Instituția de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit la cererea de recurs declarată de SA ”Banca de Economii” în proces de lichidare.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către SA ”Banca de Economii” în proces de lichidare împotriva deciziei din data de 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Verificând decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea actului judecătoresc contestat, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru motivele ce succed.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate de SA ”Banca de Economii” în proces de

lichidare, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială a cauzei dedusă judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

Or, în contextul prevederilor art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, să apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că la 03 noiembrie 2016, Vitalie Vîrlan, reprezentat de avocatul Mihail Cucu a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii ÎÎ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SC „Rom-Com-Cereal” SRL, ÎS „Cadastru” cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației despre ipotecă în Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă.

Reclamantul Vitalie Vîrlan a solicitat admiterea acțiunii obligarea SA „Banca de Economii” în proces de lichidare de a elibera reclamantului demersurile privind radierea informației despre ipotecă din Registrul bunurilor imobile, cu privire la bunul imobil care a fost ipotecat în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, înregistrat sub numărul 7665 la 28 iulie 2010 (OCT cu nr0100/10/60150) și anume construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30 și privind anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii ÎÎ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă.

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vitalie Vîrlan, s-a casat hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii ÎÎ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă și s-a emis o nouă hotărâre potrivit căreia cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva „Banca de Economii” SA în proces de lichidare, intervenienții accesorii ÎÎ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, SRL „Rom-Com-Cereal”, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu

privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă s-a admis parțial, s-a obligat „Banca de Economii” SA în proces de lichidare să elibereze lui Vitalie Vîrlan demersul/solicitarea cu privire la radierea informației despre notarea ipotecii în Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil-construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, care a fost ipotecat în favoarea „Banca de Economii” SA prin contractual de ipotecă nr. 6-06/1/46-g din 23 iulie 2010 înregistrat cu numărul 7665 la 28 iulie 2010, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, instanța de recurs relevă că obiectul litigiului dedus judecătii este radierea informației despre ipotecă din Registrul bunurilor imobile, cu privire la bunul imobil care a fost ipotecat în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, înregistrat sub numărul 7665 la 28 iulie 2010 (OCT cu nr 0100/10/60150) și privind anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30.

Conform art. 473 Cod civil, în urma stingerii gajului, informația cu privire la gaj urmează a fi radiată din registrul gajului. Pot solicita radierea informației cu privire la gaj: a) creditorul gajist; b) debitorul gajist, în baza unui demers semnat de ambele părți, a declarației scrise a creditorului cu privire la renunțarea la gaj sau a hotărîrii judecătorești; c) terțul care a dobîndit obiectul gajului, în baza declarației scrise a creditorului gajist cu privire la radierea gajului din registrul gajului, a certificatului eliberat de executorul judecătorec prin care se confirmă că bunul a fost dobîndit în cadrul procedurii de executare silită, a certificatului eliberat de instanța de judecată pentru confirmarea faptului că bunul a fost dobîndit în cadrul procesului de insolvență, a hotărîrii judecătorești cu privire la expirarea gajului, chiar dacă nu a fost parte la proces. În cazul radierii gajului se aplică în modul corespunzător prevederile referitoare la procedura de înregistrare a lui. Creditorul gajist este obligat să asigure înregistrarea încetării gajului imediat după executarea obligației garantate prin gaj.

Art. 24 alin. (2) din Legea cu privire la ipotecă nr. 142 din 26 iunie 2008 prevede că cererea de radiere a ipotecii din Registrul bunurilor imobile se depune la organul cadastral teritorial la care este înregistrată această ipotecă de către creditorul ipotecar sau de către orice persoană interesată, cu acordul scris al creditorului ipotecar. Cazurile în care nu este nevoie de acordul creditorului ipotecar pentru radierea informației cu privire la ipotecă sînt stabilite de legislația în vigoare.

Astfel, instanța de recurs menționează că stingerea dreptului de gaj pentru oricare din motivele prevăzute de lege trebuie urmată de radierea înregistrării gajului. Prin radiere nu se înțelege că inscripția este ștearsă în mod material din registru. Radierea este operată printr-o mențiune pe marginea inscripției, făcută de persoana care ține registrul. Dacă radierea este anulată, inscripția renaște, iar în registru se va face o nouă mențiune privind anularea radierii.

Colegiul relevă că radierea poate fi voluntară sau judecătorească.

Radierea voluntară poate fi operată doar cu consimțămînul titularului dreptului de gaj. El se poate adresa nemijlocit persoanei care ține registrul sau o poate face

mijlocit, prin semnarea unui demers comun de radiere sau eliberînd debitorului gajist ori terțului dobînditor o declarație scrisă din care să rezulte consimțămîntul său pentru radiere. Demersul sau declarația pot fi semnate de creditorul gajist personal sau prin reprezentant. Creditorul nu se poate opune fără temei radierii gajului, dacă debitorul a executat obligația garantată. Dacă se va eschiva îndeplinirii formalităților de radiere, creditorul poate fi obligat să despăgubească partea care a fost prejudiciată prin omisiune.

Pentru a consimți radierea, creditorul gajist trebuie să îndeplinească condițiile relative la capacitatea sa de a da un consimțămînt valabil. Astfel, dacă radierea este determinată de executarea creanței garantate, este suficient ca creditorul să fie capabil de a primi executarea obligațiilor. Dacă executarea nu s-a produs, radierea echivalează cu o renunțare la garanție și în acest caz creditorul trebuie să aibă capacitatea de a renunța și de dispune de un drept real.

Instanța de recurs indică că legea nu oferă un răspuns cert la întrebarea dacă gajul poate fi radiat fără consimțămîntul expres al creditorului, în temeiul documentelor ce confirmă executarea obligației garantate. Totodată, pornind de la principiul enunțat la art.473 alin.(2) lit. b) Cod civil, conform cărui cererea de radiere înaintată de debitor trebuie să fie bazată pe un demers sau declarație cu semnătura creditorului sau pe un act judiciar, rezultă că debitorul nu va putea cere radierea în lipsa lor, chiar dacă executarea creanței garantate poate fi confirmată cu certitudine. Pentru motivele expuse este recomandabil ca debitorul care solicită creditorului confirmarea executării obligației, să solicite suplimentar acordul creditorului pentru radierea gajului.

Radierea judecătorească operează în temeiul unei hotărîri judecătorești definitive care dispune stingerea gajului sau constată fapte juridice care sunt temei pentru stingerea gajului. Sunt echivalente hotărîrilor judecătorești alte acte judiciare, prin care se constată sau se confirmă existența unor temeuri de stingere a gajului.

Respectiv, instanța de recurs reține că în motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Vitalie Vîrlan a invocat că la 23 iulie 2010 între SA „Banca de Economii” și SRL „Rom-Com-Cereal” a fost semnat un contract de credit cu nr.06-06/2/46 în sumă de 2 400 000 lei. În scopul garantării acestui împrumut au fost ipotecate două bunuri imobile și utilaj tehnologic. Unul din bunurile imobile ipotecate este imobilul cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, ce aparține cu drept de proprietate soților Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu-Vîrlan, fiind semnat în acest sens contractul de ipotecă nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010.

Colegiul relevă că la 14 august 2015 Vitalie Vîrlan a depus la SA „Banca de Economii” cerere prin care a solicitat eliberarea demersului pentru a fi prezentat organului cadastral privind radierea informației despre ipotecă din Registrul bunurilor imobile, cu privire la bunul imobil care a fost ipotecat în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, înregistrat sub numărul 7665 la 28 iulie 2010 (OCT cu nr. 0100/10/60150) și anume construcția locativă cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30, cu privire la anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de

ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30 (f.d.21-22).

Prin scrisoarea nr. 03-03/2783 din 18 august 2015, SA „Banca de Economii” a refuzat în eliberarea demersurilor solicitate făcând trimitere la faptul că toate drepturile și obligațiile ce țin de relațiile contractuale a contractului de ipotecă nr.06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, au fost cesionate către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” prin contractul de cesiune din 18 septembrie 2012, sugerând reclamantului Vitalie Vîrlan de a se adresa către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” cu solicitările respective (f.d.23).

Astfel, Colegiul relevă că instanța de apel eronat a interpretat faptul că în litigiul dedus judecății poate fi aplicată radierea voluntară. Ori, din actele și materialele cauzei rezultă că lipsește consimțământul SA „Banca de Economii” pentru radierea ipotecii. Iar, radierea voluntară poate fi operată doar cu consimțământul titularului dreptului de gaj.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs menționează că în lipsa consimțământului SA „Banca de Economii” pentru radierea ipotecii, reclamantul Vitalie Vîrlan urma să apeleze la radierea judecătorească, care operează în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive care dispune stingerea gajului sau constată fapte juridice care sunt temei pentru stingerea gajului.

Astfel, conform art. 495 Cod civil, dreptul de gaj încetează în cazul: a) stingerii obligației garantate prin gaj; b) expirării termenului pentru care a fost constituit gajul; c) pieririi bunurilor gajate; d) comercializării silite a bunurilor gajate; e) altor situații prevăzute de legislație.

Colegiul reține că în consolidarea soluției oferite instanța de apel a indicat că potrivit informației eliberate la data de 07 iulie 2018 de către SA „Banca de Economii”, în proces de lichidare, datoria formată în baza contractului de credit nr. 06-06/1/46 din 23 iulie 2010 a fost stinsă de către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” la data de 19 septembrie 2012.

Instanța de recurs relevă că conform informației eliberate la data de 07 iulie 2018 de către SA „Banca de Economii”, în proces de lichidare, datoria formată în baza contractului de credit nr. 06-06/1/46 din 23 iulie 2010 a fost stinsă de către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” la data de 19 septembrie 2012 (f.d. 84), însă nu face referire la faptul dacă au fost stinse și dobânzile de întârziere și penalitățile, ce rezultă din contractul de credit nr. 06-06/1/46 din 23 iulie 2010.

Ori, recurenta SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a invocat că Vîrlan Vitalie, în calitate de debitor ipotecar nu a probat cu certitudine onorarea executării obligațiilor asumate prin contractul de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, conform căruia a asigurat garantarea obligației de rambursare a creditului acordat de creditorul ipotecar, debitorului ÎM „Rom-Com-Cereal” SRL, a dobânzilor aferente, iar, după caz, și achitarea penalităților și pierderilor cauzate de întârzierea executării obligațiilor în baza contractului de credit nominalizat.

Respectiv, instanța de apel în pofida rolului diriguitor al instanței nu a verificat dacă a fost stinsă integral obligația garantată sau doar a fost achitat corpul creditar, ori executarea parțială a obligației garantate duce la reducerea ipotecii dar nu la stingerea acesteia.

În conformitate cu art. 9 alin. (2) Cod de procedură civilă instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Mai mult, instanța de recurs indică că reclamantul Vitalie Vîrlan a relatat că la 18 septembrie 2012, SA „Banca de Economii” a cesionat către ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” creanța neachitată de SC „Rom-Com-Cereal” SRL în mărime de 1 494 495, 50 lei, diferența de 905 504, 50 lei fiind achitată de SC „Rom-Com-Cereal” SRL către SA „Banca de Economii”.

Din materialele cauzei reiese că prin hotărârea din 19 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva SC “Rom-Com-Cereal” SRL, Vitalie Vîrlan, Lucia Vornicescu Vîrlan cu privire la deposedarea lui Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu Vîrlan și transmiterea silită în posesia ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” pentru comercializarea bunului imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, „C” construcție locativă cu suprafața totală 190 metri pătrați amplasată în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Xxxx, nr. 30, numărul cadastral 01005041.25 cu valoarea de ipotecă 972 000 lei, evaluarea tuturor personelor și bunurilor mobile din bunul imobil ipotecat conform contractului de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010, „C” construcție locativă cu suprafața totală 190 metri pătrați amplasată în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Xxxx, nr. 30, numărul cadastral 01005041.25 și încasarea sumei de 4 860 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru taxa de stat (f.d.25-27).

Prin decizia din 13 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 19 mai 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva SC “Rom-Com-Cereal” SRL, Vitalie Vîrlan, Lucia Vornicescu Vîrlan cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă și evacuarea din imobil (f.d.28-31).

Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” (f.d.32-34).

Prin încheierea din 10 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către ÎI ”Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală ”Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva Societății cu răspundere limitată ”RomCom-Cereal”, Vîrlan Vitalie,

Vornicescu-Vîrlan Lucia privind exercitarea dreptului de ipotecă și evacuarea din imobil (f.d.37).

Ori, instanța de apel s-a limitat doar la invocarea actelor judecătorești enumerate supra, fără a analiza nemijlocit contractul de cesiune a creanței din 18 septembrie 2012, încheiat între SA „Banca de Economii”, în calitate de cedent și ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” în calitate de cesionar.

Instanța de recurs reține că pe copia contractului de cesiune a creanței din 18 septembrie 2012, încheiat între SA „Banca de Economii” și ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, este aplicată parafa organului cadastral care indică despre înregistrarea acestui contract în Registrul bunurilor imobile la 21 septembrie 2012 (f.d.16). Ori, înscrierea ipotecii în Registrul bunurilor imobile se confirmă prin aplicarea parafei pe contractul de ipotecă și eliberarea, la cerere, a extrasului din registru.

Respectiv, Colegiul relevă că instanța de apel eronat a interpretat articolul 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă nu pot fi contestate într-un alt litigiu - și constituie, prin urmare, o prezumție irevocabilă (absolută) cu condiția că aceleași persoane participă.

Or, în cauza Lady S.R.L. v. Republica Moldova, CtEDO a observat că legislația Republicii Moldova, așa cum este interpretată și aplicată de către instanțele naționale, stabilește o prezumție de *res judicata*. De asemenea, Curtea a notat că aceasta este o prezumție simplă care degreveză de sarcina probei. Curtea a observat că această prezumție ar putea fi contrazisă, în baza articolului 123 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care prevede că faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Presumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probațiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel urma să stabilească cu certitudine dacă contractul de cesiune a creanței din 18 septembrie 2012, încheiat între SA „Banca de Economii” și ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile și dacă ÎI „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” are drept de ipotecă asupra bunului imobil din litigiu.

Totodată, Colegiul indică că în motivarea deciziei recurate instanța de apel a menționat că odată cu radierea informației despre notarea ipotecii în Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil- construcția locativă cu nr. cadastral xxxx din mun. Chișinău, str. Xxxx,30, care a fost ipotecată în favoarea SA „Banca de Economii” prin contractul de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010 urmează a fi anulate și grevările/interdicțiile sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr.6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu nr. cadastral xxxx din mun. Chișinău, str. Xxxx 30, or preavizul de exercitare a dreptului de ipotecă rezultă din contractul de ipotecă nr. 06-06/1/46-g din 23 iulie 2010.

Însă, în dispozitivul deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, instanța de apel a dispus respingerea pretenției lui Vitalie Vîrlan privind anularea grevărilor/interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă nr. 6379 din 07 august 2012, aplicate asupra bunului cu numărul cadastral xxxx din mun. Chișinău, str. Xxxx, nr. 30.

Instanța de recurs menționează, că o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine explicarea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele. Mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator și emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material aplicabile la caz.

Ori, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces, și să răspundă în mod expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea justiției adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984).

De asemenea, Colegiul relevă că conform contractului de ipotecă din 23 iulie 2010, debitori ipotecari sunt Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu-Vîrlan (f.d.13-14), dar nu doar reclamantul Vitalie Vîrlan. Respectiv, or bunul ipotecat, cu nr. cadastral xxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxx 30 aparține cu drept de proprietate Vitalie Vîrlan și Lucia Vornicescu-Vîrlan.

Instanța de recurs menționează că, aspectele menționate conduc la concluzia că procedura desfășurată în instanța de apel nu corespunde exigențelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar modalitatea în care a fost examinată cauza în ordine de apel nu poate echivala cu soluționare efectivă a cauzei, astfel, fiind impusă casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

Conform jurisprudenței CtEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu este unul din elementele noțiunii mai largi de ”proces echitabil”, ce impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa, în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotărârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost -Huler contra Suediei, hotărârea 1997-1/24 noiembrie 1997).

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în

diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel nu conține nici o apreciere, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea hotărâri.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare și de a casa decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale ale litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare.

Se casează decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vîrlan împotriva Societății pe Acțiuni „Banca de Economii”, în proces de lichidare, intervenienții accesorii Instituția de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională din

Moldova”, Societate Comercială „Rom-Com-Cereal” Societate cu Răspundere Limitată, Agenția Servicii Publice cu privire la obligarea eliberării demersului privind radierea informației cu privire la ipotecă din Registrul bunurilor imobile și a demersului cu privire la anularea grevărilor, interdicțiilor sub formă de preaviz de exercitare a dreptului de ipotecă, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan